

Sygn. akt III KK 170/19

WYROK W IMIENIU RZECZYPOSPOLITEJ POLSKIEJ

Dnia 9 stycznia 2020 r.

Sąd Najwyższy w składzie:

SSN Andrzej Siuchniński (przewodniczący, sprawozdawca)

SSN Małgorzata Gierszon

SSN Andrzej Stępka

w sprawie **J. K. K.**

obwinionego z art. 151 § 1 k.w.,

po rozpoznaniu w Izbie Karnej na posiedzeniu w trybie art. 535 § 5 k.p.k.

w dniu 9 stycznia 2020 r.,

kasacji, wniesionej przez Rzecznika Praw Obywatelskich

od wyroku nakazowego Sądu Rejonowego w B. Zamiejscowy VII Wydział Karny w H.

z dnia 13 grudnia 2017 r., sygn. akt VII W (...),

**uchyła zaskarżony wyrok nakazowy i przekazuje sprawę
Sądowi Rejonowemu w B. do ponownego rozpoznania.**

UZASADNIENIE

J. K. K. został obwiniony o to, że:

1. w dniu 29 czerwca 2017r. o godz.11.30 wspólnie i w porozumieniu z grupą kilkunastu osób wtargnął do lasu państwowego Nadleśnictwa H., Leśnictwa T. oddziału (...), położonego w obrębie Gminy H., Powiat H., objętego okresowym

zakazem wstępu do lasu, wprowadzonym przez Nadleśniczego Nadleśnictwa H. , działając na szkodę Nadleśnictwa H. , tj. o wykroczenie z art. 151 § 1 k.w.;

2. w tym samym czasie, miejscu i okolicznościach nie dostosował się do żądania opuszczenia lasu, przez osobę uprawnioną, tj. o wykroczenie z art. 157 § 1 k.w.

Sąd Rejonowy w B. Zamiejscowy VII Wydział Karny w H. wyrokiem nakazowym z dnia 13 grudnia 2017r., sygn. akt VII W (...) obwinionego J. K. K. uznał za winnego popełnienia zarzucanych mu wykroczeń i za to na podstawie art. 151 § 1 k.w. w zw. z art. 9 § 2 k.w. wymierzył mu karę 100 zł. grzywny.

Kasację od powyższego wyroku nakazowego wywiódł Rzecznik Praw Obywatelskich zaskarżając powyższe orzeczenie w całości na korzyść ukaranego i zarzucając rażące i mające istotny wpływ na jego treść naruszenie przepisów prawa procesowego, tj. art. 93 § 2 k.p.w., polegające na przyjęciu, że okoliczności przypisanego ukaranemu czynu i jego wina nie budzą wątpliwości, co w konsekwencji doprowadziło do wydania wyroku nakazowego, podczas gdy w świetle dowodów dołączonych do wniosku o ukaranie zarówno wina jak i okoliczności czynu zarzucanego obwinionemu budziły poważne wątpliwości, co winno skutkować skierowaniem sprawy do rozpoznania na rozprawie w celu wyjaśnienia wszystkich istotnych dla merytorycznego rozstrzygnięcia okoliczności.

W konkluzji skarżący wniósł o uchylenie zaskarżonego wyroku i przekazanie sprawy Sądowi Rejonowemu do ponownego rozpoznania.

Sąd Najwyższy zważył, co następuje:

Kasacja jest zasadna w stopniu oczywistym.

Rację ma skarżący argumentując, że Sąd Rejonowy wydając zaskarżony wyrok nakazowy dopuścił się obrazy przepisów prawa procesowego, tj. art. 93 § 2 k.p.w.

W myśl wskazanego wyżej przepisu orzekanie w postępowaniu nakazowym może nastąpić, jeżeli okoliczności czynu i wina obwinionego nie budzą wątpliwości. Sąd Najwyższy w utrwalonym orzecznictwie (w tym powołanym przez skarżącego w uzasadnieniu kasacji) niejednokrotnie już wypowiadał się w kwestii możliwości orzekania w trybie art. 93 § 1 k.p.w. wskazując, że brak wątpliwości, o których mowa w art. 93 § 2 k.p.w. oznacza, że nie ma ich zarówno odnośnie co do sprawstwa danego czynu, jak i winy obwinionego, z uwzględnieniem zarówno

jego wyjaśnień oraz innych dowodów przeprowadzonych w toku czynności wyjaśniających. W wyroku z dnia 11 grudnia 2018 r., sygn. akt III KK 648/18, LEX nr 2627994, Sąd Najwyższy wskazał: *„Poza sporem jest, że postępowanie nakazowe to instytucja prawa procesowego, której stosowanie zastrzeżono do najbardziej oczywistych przypadków, gdzie materiał dowodowy jest tak jednoznaczny, że nie nasuwa żadnych istotnych wątpliwości co do winy i okoliczności popełnienia zarzucanego czynu”*.

Tymczasem, w niniejszej sprawie – na co prawidłowo wskazał skarżący w uzasadnieniu kasacji - wobec istotnych braków w materiale dowodowym w postaci m.in. stosownych zarządzeń dotyczących wprowadzenia okresowego zakazu wstępu do lasów, czy też obwieszczenia, w którym wskazano termin i podstawę prawną wprowadzenia przedmiotowego zakazu, nie można było uznać, że okoliczności czynu i wina obwinionego nie budzą wątpliwości. Tym samym niedopuszczalnym było wydanie wyroku w trybie postępowania nakazowego. Należy też podzielić pogląd skarżącego o potrzebie dokonania stosownych rozważań co do stopnia społecznej szkodliwości wykroczeń zarzucanych J. K. K.

Przy ponownym rozpoznaniu sprawy Sąd skieruje sprawę na rozprawę, uzupełni materiał dowodowy o stosowne dokumenty niezbędne do przypisania obwinionemu zarzucanych wykroczeń i wyjaśni wszystkie istotne okoliczności faktyczne sprawy mając nadto na uwadze argumentację przedstawioną w uzasadnieniu kasacji.

Z tych względów Sąd Najwyższy orzekł jak w wyroku.